

Svmma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qva Distincte Et Svccincte Explicantur,
quæ ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

Sive Antinomia Ivris Pontificii Et Cæsarei - per CCL. Differentias plurium
Doctorum auctoritate probatas, singulari studio in certas classes reducta,
discussa, & explicata

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1658

CXLI. Differentia 12. Cum judex delegatus recusatur, secundùm leges non
opus est allegare causam suspicionis, nec probare.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61864)

mitur. *Decius Consil. 400. n. 1. & consil. 615.* Facilius enim invenitur, quod a pluribus quaeritur. *c. fin. Dist. 20. Gloss. in v. pluribus* An autem recusari queat totum parlamentum, vel tota Synodus, aut universitas? Opinionum diversitatem Boërius recenset & ventilat in *Decis. 26.* Verius est, neque consilium, neque synodum, aut Senatum recusari posse, regulariter saltem. Quis enim finis aut modus erit, permisa reis tam amplâ li-

centiâ, ut in nullo tribunali acquiescant. Si tamen aut caput consilij, aut maior pars alicubi suspecta videatur, supremo Principi referri poterit, & pro remedio supplicari. *v. Felin Barb. Calder. Alexand. & alios apud Boerium citatos And. Gaill. loco sup. cit. Decianum l. 2. c. 22. & l. 4. c. 6. Thulof. l. 49. c. 3. Menoch De arbitr. Casu 152. Roder Tom 5. c. 3. Schneidovvin. l. 4. Instit. tit. 6. §. Omnium. Vallens. l. 2. tit. 25. De exceptionib.*

XII.

DIFFERENTIA 12.

Cum iudex delegatus recusatur, secundum leges non opus est allegare causam suspicionis, nec probare. *arg. l. quia poterat. ff. Ad Trebell. At secundum Canones cautela suspicionis coram arbitrariis proponenda, & probanda est. c. suspicionis. 39. De off. deleg. c. Secundo requiris 41.*

De appell. Cum speculi. 61. cod. Bartol. 17. Decianus lib. 1. c. 22. num. 8.

Evidens est, *c. secundo requiris*, decilio. Cum aliquis iudicem proponit se habere suspectum, suspicionis causam coram eadem allegare tenetur; sed partes, ut in aliquos arbitros, non valde remotos conveniant, per eundem iudicem debent cogi: coram quibus si causa suspicionis intra terminum competentem probata fuerit, cause cognitioni superedere tenebitur recusatus. Ipsa namque ratio dicitur, quod suspecti & inimici iudices esse non debent. Recusatio autem debet scripto proponi, & coram eodem iudice causa suspicionis inserta, & coram arbitrariis utrimque delectis probanda: quo facto Iudex cause cognitionem commit-

tere alteri debet, ex consensu renunciantis, vel ad superiorem remittat. At si recusationis causa reiecta fuerit, Iudex idem manebit. At quis terminum assignabit probandi causas coram iudice propositas? Arbitri electi iuxta *c. Suspicionis*. Quod si discordes fuerint in procedendo aut iudicando, ipse Iudex recusatus poterit eos compellere ad tertium eligendum, ut sic steterit sententia duorum. *c. Legitima. & c. Cum speciali. De appell. Nam quoad hoc durat potestas recusat. v. Pract. Ferrar. tit. Forma declin. iud. §. rationibus. Lanfr. in c. Quoniam contra. Isidor. in lib. Apertissimi. C. De iud. Vallens. lib. 2. tit. 25. num. 8. Maran. Par. 6. iudicior. §. Recus.*

4. *Recusatio. Zerola Par. 1. v. Iuden num.*
25.

11. Alia legum civilium mens est, ut
ex l. *Quia poterat*, colligimus. Vrgeri non
vult heredem, ut causam non a litæ hære
ditatis edat, cum moveri pluribus possit.

Hinc argumentum sumunt, causam sus-
picionis contra Judicem à reo non esse
exigendam, quia contingit diveritas esse,
& parum probabiles illis, qui alio inge-
nio, & affectu præventi sunt.

XIII.

DIFFERENTIA 13.

Iure Canonico prorogari potest iurisdictio Iudicis ordinarij de persona
in personam, sed non iurisdictio delegati. *c. P & G. de off. deleg.*

Iure civili verò etiam iudicis delegati iurisdictio prorogari potest.

l. 1. & 2. ff. De iudic. Io. Bapt. à S. Blasio 169.

Canisius 13.

1. **A**D prorogationem Iudicis ut legiti-
ma sit, requiritur 1. ut iudex, in
quem prorogatio sit, potestatem habeat
cognoscendi, & decidendi causam, de
qua litigatur. Nemini enim litigantes ju-
risdictionem tribuunt. *l. privatorum C. De
iurisd. omn. Iud. 2.* Ut iurisdictio, quæ
prorogatur, ordinaria sit, saltem iure Ca-
nonico. Nam delegati potestas cum pro-
pria non sit, absque consensu delegan-
tis mutari non potest: prorogari tamen
de tempore in tempus, vel summa in
summam potest. *l. 2. §. Sed si iudex. ff.
De iudican. 3.* Ut consentiat utraq; pars
litigantium, tacite, vel expresse. *l. 1. ff.
De iudic. Bartol. ibi.* Reintegra tamen, id
est, nondum citatione facta resilire licet.
*l. si conveneris ff. De iurisd. omn. iud. Val-
tens. l. 2. tit. 2. §. 2. Decian. l. 23. c. 23.*

11. Iam quæritur, an solius ordinarij
iudicis, an simul delegati iurisdictio pro-
rogetur? *Vlpianus in citat. l. 1. ait.* Si se

subijciant aliqui iurisdictioni & consen-
tiant inter consentientes cuiusvis iudicis,
qui tribunali præest, vel aliam iurisdic-
tionem habet, est iurisdictio. *Vbi Glossa.*
Hæc lex de laicis loquitur, secus in cler-
icis secundum Azonem, quia suum Epis-
copum declinare non possunt: tu vero
dicas, indistinctè hanc legem loqui, cum
sponte litigant, non autem pacto se ob-
stringunt. *c. Non liceat. 3. Q. 6. & c. In-
lita. 10. Q. 1. sic Glossa. At Greg. IX. in c.
P. & G. decisio est, delegatam iurisdictio-
nem ad personas non expressas in rescri-
pto prorogari non posse, etiam si partes
consentiant. Cur autem prorogatio et-
iam partium consensu in iudicem dele-
gatum fieri non possit, ibidem indicatur,
quia consensus litigantium iurisdictio-
nem nemini dat, sed præsupponit. Hinc
facile mutatur ordinarius Iudex sub-
stituto alio iurisditionem habente: dele-
gatus autem extra rescripti limites se non
exten-*